

Gályák az orosz flottában

Contributed by kaloz
2005. February 24. Thursday 19:53

There are no translations available. A gályák hosszai ideig jelentős szerepet töltek be a világi hajózáásban, a kereskedelmi és a hadihajózáásban is. Nem volt ez másképp az orosz flotta esetében sem. A cikk eredetije megtalálható a www.shipmodeling.uw.hu-n, ahol a modellépítéséhez hasznos információk találhatók.

A "Dvina" gályák, ezek a vitorlások-evezők hajók, máj az ékorban is ismertek voltak. Szerkezetük sok ávszázadon keresztül fejlődött és korszerűsített, és kálfdán, a Földközi-tenger partjain a XVII. és XVIII. századokban sok hatalom erők gályákkal rendelkezett. Amikor I. Péter, a májodik azovi hadjárati elköszéséhez látvát hozta a hadiflótát, úgy határozott, hogy éppen ez a hajó-típus lesz a legmegfelelőbb a Dvina torkolatánál. Az azovi-tengernél vátgrehajtott tevékenységnek: a gályák já mankverezéssel rendelkezők sok más hajóhoz képest a merészségük csekély volt. Eközben elegendő erőkkel tálzást hordoztak, hogy felvegyék a harcot az ellenség erével. Az első orosz gályák mintájul egy kőtárboc, 16 evezőpados gályá szolgált evezőpadnak nevezték a gályákon az evezők (kálseit), amit 1694-ben Hollandiában rendeltek meg. A hossza 38,1 m, szélessége 9,1 m, mérséke 1,8 m. A gályát Arhangelszkbe szállításra Pontosabban hajó a falgályák típusába tartozott, de az akkori idők dokumentumaiban (a pontos megállapítás hiányában minden esetben gályának nevezték. 1696 tavaszára a Moszkva melletti faluban, Preobrazsenszkijben állsszeszerelték a hajót. A mintájára ugyanott, Preobrazsenszkijben gályák (pontosabban falgályák) testének elemeit is elkezdték gyártani. Azután az elgyártmányokat az állsszeszerelésre Voronyezsbe szállították. Később magját a mintájul szolgáló gályát is Voronyezsbe szállították szállításra. Az építés ilyen megszervezésének hála, gyorsan haladtak máj 1696 áprilisára Voronyezsben 23 gályát tettek vátzre, melyek mindegyike három darab három- vagy négyfontos ágyval rendelkezett. A gályák parancsnokai Péter kinevezte a Preobrazsenszkij és a Szemenovszkij ezredek tisztjeit. A máj a magak számára az egyforma típusú gályák egyikének, a "Principium"-nak parancsnok tartotta fent. Az evezők serege alapvetően szintén a Preobrazsenszkij és a Szemenovszkij ezredek katonáiból alakult, ugyanakkor egy részét fegyencek, valamint táj és táj foglyok alkották. Hamarosan a fegyencek és foglyok kényszerűen az orosz gályá-flottában felszármolták. Az evezők vagy katonák, vagy felfogadott ázmunkások voltak az ilyen típusú hajók elnyeit. A későbbiekben, máj I. Péter halála után, az oroszországi franc kávet, Chetardi a rosszakarat és irgyság vegyes árséivel (mivel Q oroszországi Balti-tengerre való kijárának ellensége volt) kénytelen volt elismerni, hogy "Nagy Péter képes volt az irányátja alatt láng hadakba szüggő fegyencek egyszerű kényszerűen tudatával szemben, a káltelesség és állbecsülés gondolatát, sőt a gyárista számára egyenesen sárt és nem részt venni az Qket szállított hajón az evezésben, ebből kávetkezik az hogy gályá, láthatóan nem nagyszámú legénységgel képes elszállítani és partra tenni 400-500 felfegyverzett személynél. 1696-ban az orosz gályák meghatározó szerepet játszottak. Nekik kálsszállított vátrost elvátgátja a tengertől, és annak helyére, nem látvát lehetéshez jutni, megadta magját. 1697-ben Voronyezsben egyszerre 17 kálállított gályá építést (és nem csak állsszeszerelés) kezdődött. Ezek 20 " 24 evezőpados, hosszuk 41,7 " 53 m, szélességük 5,5 " 7,3 m, a hajótest magassága 1,8 " 2,7 m. A fegyverzete minden hajóna ágy, kálzá hálrom hat- és tizenkétfontos, a tájbi kálziagy " falconta. A továbbiakban I. Péter az Azországre kisebb máretgályák építését határozta el. A Balti Flotta látvát hozásában a gályák és falgályák alkottak. Teljes egészében igazolták magukat a Balti-tengeri hadmveletekben: a sziklapadokon, a sekély vizeken, a szálcsendben. Részt vettek az 1710-ben, a Viborg elleni táli tájmadásban, a Hanhál-i tájmadásban 1714-ben, a Hrengam szigeti csatában 1720-ban. 1714 " 1721. Ávek során az orosz flotta evezők hajóinak osztagai nem egy esetben tettek ki deszantot a svád partokon. A Balti gályá-flotta látvát hozása 1703. október 1-ével kezdődött. Ezen a napon Jakob Kol hajóépít mester az olonyecki hajóépít mhelyben (a Szvirj folyán) 13 falgályá építést meg: 10 " 12 evezőpaddal, 17,4 m hosszal, 3,1 m szélességgel (az evezőtákkal). 1712-től a gályák és falgályák Péter látvát hozott gályáiban építést. A vitorlások-evezők hajók sajátos szerkezete maga után vonta a speciális terminológiát. A gályák (falgályák) orr-része " a vát fál magasodás taran (dálforr) neve "spiron" volt; a felépítés, ami magába foglalta a fegyverzetet és a tázást " "zrambat". Az oldalfalakon kálvát kive speciális alapozás gerendák az csuklás evezővillákkal (skarmák) az evezők számára " "zposzticiá. A gályá háskájában az orrbástját a tástírig (kállnyq ponyva a hajótaton) járáhá-d futott vátgig " "zcoursier". Az elgályán "ztrinet", a fájrboc a "zmestre", a hátsú ájrboc a "zmejané" elnevezést viselte. Pontos, álesen e a Péteri időkben a gályá és falgályá kálzátt nem látvát. Ezért a dokumentumokban és a levelekben egy és a hajót gyakran másképp nevezték. Általában a gályá típusú evezők hajók 18 evezőpadig (azaz 18 páj evező falgályák minQsáltek. Az orosz flottában ebben az időkben legelterjedtebbek a 15 " 16 evezőpados falgályák volt a fedélzetén márt 35 " 39 m hosszal, 2,1 " 2,3 m oldalmagassággal, 0,9 " 1,2 m mérsékeléssel, 4,4 " 5,1 m szélességgel. Ezek fegyverzete egy 12 fontos "zcoursier" ágyval az orrbástya (rambat) alatti járáhá-don ("zcoursei elhelyezve, és kál 3 fontos forgatható ágyval mellette. Minden evezőre 3 " 4 evezők jutott. Az evezőpadok az orosz hajókon az orr felé, az oldalfalhoz képest 81 " 830-ban helyezkedtek el. Minden evezőpadnál lábtámasz ("zálóp volt. Azoknál a flottáknál, ahol fegyencek vagy foglyok voltak az evezők, a lábuknál fogva éppen ezekhez a lábtámaszokhoz bilincseltek Qket és nem az evezők, ugyanis az evezők bizonyos esetekben, páldául kedvező szálben beváltásra káltek. Az evezők kálln kálvát a gályákon és falgályákon 24 " 40 matráz is szolgált, és átszt, és 125 " 150 katona a csájlyásra vagy deszanthoz. A Péteri flotta gályái nagy márettel rendelkeztek, gyakran a zásláshajó szerepét is betöltötték. Ágy az 1708-ban az oloenki mhelyben építést 21 evezőpados "z

gályán hordozta zászlaját F. M. Aprakszin generál-admirális. Mőretei űs fegyverzete megfelelő kőpet nyőjtanak az evezőshaják ezen tőpusáról. A hajó hossza a fedőlzetten mőve 53,3 m, oldalmagassőga 2,6 m, merőőse 1,2 m, szőlessőge az evezőrtákkal 7,6 m. A gőlya egy 24 fontos coursier, űs kőt 12 fontos forgathatő őgyőval volt felszerelve, űs volt 12 őnagybőgő a csuklőő, azaz 12 kisebb őgyő az evezőrtá palőnsorra felerőő-tve. A ő minden evezőőre őt evezőshaják jutott. Mőg nagyobb volt a 22 evezőpados őFivraő gőlya, ami 1713 ő 1714 ővekben Pőterőron a Gőlya-telepen, űs M. M. Golicin zászlőshajőja volt 1720-ban a Grengami őtkőzetben. Nőmely gőlyák akőr 25 evezőpadoskőnt is őpőőtek, ilyen pőldőul az 1721-ben, Pőterőron őpőőlt hőromőrbocős őDvinaő a 48,5, szőlessőge az evezőrtákkal a 9,6 m-t. A őDvinaő egy 24 fontos coursier őgyőval, kőt 12 fontos forgő, ő tizenkő 3 fontos őgyőval rendelkezett. Minden evezőőre 6 evezőshaják jutott. Az ilyen hajók sebessőge őltalőban 5 ő 6 csomő volt, erőtetett evezőssel 7 ő 7,5 csomő; az evezőshaják vőltőőnaponta 40 mőrfőldet tettek meg. Az orosz őhelyekben felszerelt gőlyák ő főlgőlyák főlelmetes hadihajók voltak, aktővan vődelmeztők az I. Pőter alatt Oroszországnak visszaszerzett balti partvidőket. A gőlyák az orosz flotta őllomőnyőba tartoztak majdnem egy egőő ővszőzadon keresztül. Az orosz flotta őjőmőra az utolső gőlyák a XVIII. szőzad 90-es őveiben őpőőtek. A. ISZPRAVNYIKOV, A. ZAJCEV Modelist Konzstruktor 1990-10. Orosz ő fordő-totta: Kurusa Sőndor